

Rosa na kolejích

1) Tak jako jazyk stále naráží na
vylomenej zub tak se vracím
k svému nádraží abych šel zas dál
Přede mnou stíny se dlouží a nad
krajinou krouží podivnej pták pták
nebo mrak

Rf.: Tak do toho šlápni ať vidíš
kousek světa

Vzít do dlaně dálku zase jednou
zkus

Telegrafní dráty hrajou ti už léta
To nekonečně dlouhý monotónní
blues

Je ráno je ráno

nohama stíráš rosu na kolejích
nohama stíráš rosu na kolejích

2) Pajda dobře hlídá pocestný co se
nocí toulaj co si radši počkaj až se
stmí a pak šlapou dál

Po kolejích táhnou bosí a na
špagátku nosí celej svůj dům deku a
rum

Rf.: Tak do toho šlápni...

Ráda se miluje

Rf: Ráda se miluje, ráda jí, ráda
si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají, kolik
že času jí zbývá.

1) Než vítr dostrká k útesu tu
její legrační bárku
a Pámbu si ve svém notesu
udělá jen další čárku.

Rf: Ráda se miluje...

2) Psáno je v nebeské režii, a to
hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v
jinačí tělesný schránce.

Rf: Ráda se miluje...

3) Úplně na konci paseky, tam,
kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky
- snad její podoba příští.

Rf: Ráda se miluje...

Cokrášská bossa-nova

1) Můj přítel snídá sedm kremrolí,
a když je spořádá, dá si repete,
cukrlátko,
on totiž říká: "Dobré lidi zuby
nebolí
a je to paráda, chodit po světě
a mít, mít v ústech sladko."

Rf: Sláva, cukr a káva a půl litru
becherovky,
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra,
útrata dnes dělá čtyři stovky,
všechny cukrářky z celé republiky
na něho dělají slad'ouneké cukrbliky
a on jim za odměnu zpívá zas a
znovu
tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2) Můj přítel Karel pije šťávu z
bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní,
monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost
budoucích maminek,
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč,
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi
 pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

Rf: Sláva, cukr a...

3) Můj přítel Karel Plíhal už na
špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry
spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon,
bonpari.

Rf: Sláva, cukr a...

Zahradka ticha

1) Je tam brána zdobená, cestu
otevřít,
zahradu zelenou, všechno
připomíná.

2) Jako dým závoju, mlhou
upředených,
vstupuješ do ticha, cestou
vyvolených.

3) Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký
vrš.

4) Je to samota dnů, kdy jsi pomalu
zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství
hrál.

5) Kolik chceš, tolik máš očí
otevřených,
tam venku za branou, leží studený
sníh.

6) Z počátku uslyšíš, vítr a ptáčí
hlas,
v zahradě zelený, přejdou do ticha
zas.

7) Světlo připomíná, rána
slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze
snů.

8) Uprostřed závratí, sluncem
prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou
vyvolených.

Okno mé lásky

1) Kdo tě líbá, když ne já, kdo tě
hlídá když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes,
lásko má.

2) Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě
hlídá když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes,
lásko má.

Rf: A v jeho lesku vidím přicházet
sebe ve věku
patnáct let a znovu říkám spoustu
něžných vět:
Ty, já, jsme my, ty a náš svět.

3) Kdo tě budí, když ne já, kdo tě
nudí, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes,
lásko má.

Rf: A v jeho lesku vidím přicházet
sebe ve věku
patnáct let a znovu říkám spoustu
něžných vět:
Ty, já, jsme my, my a náš svět.

4) Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě
svádí, když ne já,
kdo tě zradí když ne já.

+ Ty, já, jsme my, my a náš byl
svět.

Když mě brali za vojáka

1) Když mě brali za vojáka, stříhali
mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak ti všichni dokola, la, la, la,
jak ti všichni dokola.

2) Zavřeli mě do kasáren, začali mě
učiti,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, ti, ti, ti,
a svou zemi chrániti.

3) Na pokoji po večerce ke zdi jsem
se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.

4) Když přijela po půl roce, měl
jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.

5) Neplačte, vy oči moje, ona za to
nemohla,
protože mladá holka lásku
potřebuje
a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
a tak si k lásce pomohla.

6) Major nosí velkou hvězdu, před
branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.

7) Co je komu do vojáka, když ho
holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, la, la, la,
jakpak se vám líbila, la, la, la,
nic moc extra nebyla.

Na tom bošileckém mostku

1) Na tom bošileckém mostku
hrály tam dvě panny v kostku
hrály hrály hrály až se obehřály
shodily se z mostku
hrály hrály hrály až se obehřály
shodily se z mostku

2) Nejsou všechny holky stejné
některá má voči černý
některá má voči některá má voči
některá má černý
některá má voči některá má voči
některá má černý

3) Nevěř holka chlapci nevěř
na říčici vodu neměř
voda ti vyteče chlapec ti uteče
bude lásky konec
voda ti vyteče chlapec ti uteče
bude lásky konec

Panenka

1) Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
snad houf bílých holubic nebo jen žal
tak odplul ten prvý, den zmáčený krví
ani pouťovou panenku nezanechal.

Rf.: Otevři oči Ty uspěchaná,
dámo uplakaná,
otevři oči ta hloupá noc končí
a mír je mezi náma.

2) Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Rf.: Otevři

